

LEONARDOGA EUROOPASSE JA TAGASI

Autor: Ilona Sula

Vastuvõttev asutus: Centre de formation horticole des Maisons familiales

Eriala: maastikuehitus

Praktika kestus: 4 nädalat

Olen Ilona – üks kolmest õnnelikust inimesest, keda Leonardo Da Vinci programm Prantsusmaale praktikale saatis!

Enne reisi oli hirm, kuidas ma küll seal hakkama saan - nii kaugel ja nii erinevate traditsioonidega maal, kus lisaks enamusi inimesi räägib ainult prantsuse keeles. Praegu reisile tagasi vaadates võin kindlalt öelda, et minu hirm oli täiesti mõttetu. Need neli nädalat välismaal olid minu jaoks täiesti probleemivabad ja äärmiselt huvitavad!

Bonjour France!

17 september. Tallinna lennujaamas oli kõik väga lihtne ja kerge. Istusime Heili ja Angelikaga istusime lennukisse ja tõusime taevasse. Meie kolme jaoks oli see esimene lennukisõit ja seega üsna põnev. Lendasime umbes kolm tundi ja siis - Bonjour France! - olemegi Pariisi lennujaamas. Seda muidugi ei saa võrrelda Tallinna omaga, see on mitu ja mitu korda suurem. Järgmist lennukit Nantes'i pidime küll neli tundi ootama, aga teine lend oli samuti väga hea. Nantes'is ootas meid juba Philippe sildiga, kus olid meie nimed peal. Istusime tema autosse ja sõitsime kooli. Meile näidati meie tuba, viidi sööma ja peale seda läksime oma tuppa magama. Ees ootas põnev kuu Prantsusmaal.

Töö

Juba järgmisel päeval valis igaüks meist endale välja firma, kus soovis töötada esimese nädala. Mina valisin linnahaljastusega tegeleva firma. Minu jaoks oli töötamine seal väga huvitav ja hariv. Isegi tavaline mururajamine erines meie omast. Väga paljusid töid tehti masinate abiga.

Ja üks asi veel oli minu jaoks samuti harjumatu - kõik töötajad olid mehed! Muidugi polnud see minu jaoks probleem, sest kõik olid väga sõbralikud ja abivalmis inimesed. Eriti tänulik olen Stephan'ile ja tema tiimile, kellega me objektidel käisime ja kes on igatpidi aitanud mind ja teinud minu jaoks töö huvitavaks.

Kaks järgmist nädalat töötasin puukoolis, kus sain teha väga erinevaid töid, alustades ümberistutamisest ja lõpetades taimede eri firmadest toomisega. Ka siin suhtusid inimesed minusse väga mõistvalt ja sõbralikult.

Vaba aeg ja sõbrad

Esimese nädala elasime koolis, kus tutvusime sealsete õpilastega ja kellega hiljem ka lõbusalt aega veetsime. Ehkki nende inglise keele oskus polnud just hea ja meie prantsuse keel nullilähedane, saime üksteisest vägagi hästi aru.

Kaks järgmist nädalat elasime kaasõpilaste peredes. Minust sai Aurelie pere liige. Selle aja jooksul, mis me koos veetsime, sai Aurelie'st minu väga hea sõber, kellest praegu Eestis olles suurt puudust tunnen. Muidugi me kirjutame üksteisele ja kohtume tulevikus veel, meie sõprus ei lõppenud minu ärasõiduga.

Koos Aurelie'ga käisime mere ääres ja mitmeid losse ning nende juurde kuuluvaid parke vaatamas. Külastasime veinitööstust, kus sain teada kuidas tehakse Chinon'i veini. Käisime ka Doue loomaaias, mis erineb meie omast nii sealsete loomade kui ka haljastuse poolest. Kõik see on vaid osake sellest, mida me koos tegime. Iga päev koos Aureliega oli huvitav ja tore. Vaatamata sellele, et esimese nädala alguses pidi ta kasutama väga palju sõnaraamatu abi, leidsime me kohe ühise keele.

Viimase nädala veetsime jällegi koolis koos teiste õpilastega, kellega oleme samuti sõpradeks saanud ja kellest praegu samuti väga puudust tunnen. Sellel nädalal tegelesid meiega rohkem ka õpetajad, kelle tundidest saime me osa võtta ja kes korraldasid meie jaoks ka ekskursioone.

Kokkuvõtte

Oli väga kurb lahkuda inimestest, kellega olin ühe kuuga nii lähedasteks saanud. Olen väga õnnelik, et mulle anti võimaluse õppida ja kogeda midagi täiesti uut. Kõik need kogemused ja teadmised, mis ma välismaal praktiliselt olles sain, on minu jaoks väga tähtsad ja hindamatud. Ja see, et ma sain nii hästi hakkama võõras keskkonnas annab mulle julgust ja enesekindlust edaspidisteks tähtsateks sammudeks nii karjääri- kui eluteel.